

การเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำการทุจริต
ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์
กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ
The comparison of intolerance and shame of corruption
of students in Saint Louis College
and Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

อัชฌา ชื่นบุญ,ปร.ด.*

ชุติมา แสงदारารัตน์,ปร.ด.**

ชญารัตน์ บุญพุฒิกิจ,ปร.ด.***

Athcha Chuenboon,Ph.D.

Chutima Saengdararat,Ph.D.

Chayarat Boonputtikorn,Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาคครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับพฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อ การกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิจำแนกสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 205 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 240 คน ในปีการศึกษา 2560 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำการทุจริต วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำการทุจริตอยู่ในระดับมาก และ สาขาวิชาแตกต่างกันพฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำทุจริตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความไม่ทน ความละอาย การกระทำการทุจริต

* อาจารย์ประจำ สำนักวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ

** อาจารย์ประจำ สำนักวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ

*** คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Abstract

The purpose of this descriptive research aimed to study the intolerance and shame of corruption of students in Saint Louis College and Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi and compare intolerance and shame of corruption of students in Saint Louis College and Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi by their study fields. The sample involved 205 undergraduates of Saint Louis College and 240 undergraduates of Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi in academic year 2017. Using simple random sampling samples, collected using a questionnaire of intolerance and shame for corruption. Analyzing descriptive statistics and analysis of variance, the result indicated that the intolerance and shame for corruption of students are in high level and study fields affected the intolerance and shame of corruption of students are significant at 0.05 level.

Keyword: intolerance, shame, corruption

บทนำ

การทุจริตเป็นประเด็นที่ทั่วโลกแสดงความกังวล อันเนื่องมาจากเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อน ยากต่อการจัดการและเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน ปัญหาการทุจริตมีลักษณะความเป็นสากล เพราะมีการทุจริตเกิดขึ้นในทุกประเทศทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกับประเทศที่กำลังพัฒนา การทุจริตเกิดขึ้นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนหรือแม้แต่ในองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรหรือองค์กรเพื่อการกุศล ในปัจจุบันการกล่าวหาและการฟ้องร้องคดีการทุจริตยังมีบทบาทสำคัญในด้านการเมืองมากกว่า รัฐบาลในหลายประเทศมีผลการปฏิบัติงานที่ไม่โปร่งใสเท่าที่ควร องค์กรระดับโลกหลายองค์กรเสื่อมเสียชื่อเสียง เนื่องมาจากเหตุผลด้านความโปร่งใส สื่อมวลชนทั่วทั้งโลกต่างเฝ้ารอที่จะได้นำเสนอข่าวอื้อฉาวและความประพฤติผิดจริยธรรมด้านการทุจริต โดยเฉพาะบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงต่างถูกเฝ้าจับจ้องว่าจะถูกสอบสวนเมื่อใด อาจกล่าวได้ว่าการทุจริตเป็นหนึ่งในปัญหาใหญ่ที่จะขัดขวางการพัฒนาประเทศให้เป็นรัฐสมัยใหม่ ซึ่งต่างเป็นที่ทราบกันดีว่าการทุจริตควรเป็นประเด็นแรก ๆ ที่ควรให้ความสำคัญในวาระของการพัฒนาประเทศของทุกประเทศ

(สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561: ออนไลน์)

องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ เผยแพร่ดัชนีการรับรู้การทุจริตประจำปี 2017 (Corruption Perception Index-CPI หรือซีพีไอ) ซึ่งจะเปิดเผยให้เห็นภาพลักษณ์การคอร์รัปชันในภาครัฐทั่วโลกประจำปี 2560 โดยเป็นการจัดอันดับ 180 ประเทศทั่วโลก ผลปรากฏว่า ประเทศไทยได้คะแนนซีพีไอมากขึ้นจากปีที่แล้ว 2 คะแนน คือ 37 คะแนน จากเดิม 100 คะแนน ขึ้นมาอยู่ที่อันดับ 96 จากเมื่อปีที่แล้ว (พ.ศ.2559) ไทยได้คะแนน 35 คะแนน และอยู่ที่อันดับ 101 (เวิร์คพอยท์นิวส์, 2561: ออนไลน์)

ประเทศไทยมีการกำหนดทิศทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความรุนแรง รวมถึงการสร้างความตระหนักในการประพฤติปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของคนในสังคม ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบ

ปราชญ์การทุจริตแห่งชาติ มีหน้าที่หลักด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งบูรณาการการทำงานด้านการต่อต้านการทุจริตเข้ากับทุกภาคส่วน สาระสำคัญในการกำหนดทิศทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีดังนี้

- 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มีสาระสำคัญในแง่หน้าที่ของประชาชนชาวไทยไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริต และประพฤติดีมีขอบทุกรูปแบบ และหน้าที่ของรัฐว่ารัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และ ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติดีมีขอบทั้งภาครัฐและภาคเอกชนและจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริต และประพฤติดีมีขอบ
- 2) วาระการปฏิรูปที่ 1 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติดีมีขอบของสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ สภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติเสนอให้มียุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหา 3 ยุทธศาสตร์ หนึ่งในยุทธศาสตร์นั้นคือ การปลูกฝัง “คนไทย ไม่โกง” เพื่อปลูกฝังคนให้มีจิตสำนึก สร้างจิตสำนึกที่ตัวบุคคลรับผิดชอบชั่วดีอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำมองว่าการทุจริตเป็นเรื่องน่ารังเกียจเป็นการเอาเปรียบสังคมและสังคมไม่ยอมรับ
- 3) ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สถาปนาขึ้นการปฏิรูปแห่งชาติวางกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ในระยะ 20 ปี โดยมีกรอบวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” คติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนา 4) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ 6

การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติดีมีขอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย 5) โมเดลประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (Thailand 4.0) เป็นโมเดลที่น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวคิดหลักในการบริหารประเทศ หนึ่งในสาระสำคัญคือ การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ผ่านการปรับเปลี่ยนระบบนิเวศน์ การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ ปลูกฝังจิตสำณายึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรับผิดชอบ เน้นการสร้างคุณค่าร่วม และค่านิยมที่ดี คือ สังคมที่มีความหวัง (Hope) สังคมที่เปี่ยมสุข (Happiness) และสังคมที่มีความสมานฉันท์ (Harmony) และ 6) ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” (Zero Tolerance & Clean Thailand) กำหนดยุทธศาสตร์หลักออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561: ออนไลน์)

เมื่อพิจารณาแง่มุมของปัญหาการทุจริตในเด็กและเยาวชน จากงานวิจัยของศาสตราจารย์ Dan Ariely ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและเศรษฐศาสตร์เปิดเผยความจริงที่ว่าแม้แต่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกอย่าง MIT, Yale หรือ Princeton ก็พร้อมโกงข้อสอบหากมีโอกาสในสังคมที่มีการแข่งขันกันสูง (พริม สุกแสงฉาย, 2560: ออนไลน์) อีกทั้งผลสำรวจของโครงการ “คนไทย” มอนิเตอร์ 2557: เสียงเยาวชนไทย (Youth Today) โดยมูลนิธิเพื่อคนไทย พบว่า เยาวชนไทย ร้อยละ 81 ทุจริตโดยให้เพื่อนลอกข้อสอบ หรือลอกข้อสอบเพื่อน และร้อยละ 63 เซ็นชื่อเข้าเรียนแทนเพื่อน หรือให้เพื่อนเซ็นชื่อเข้าเรียนแทนให้ ปัญหาการทุจริตไม่ใช่แค่หน่วยงานภาค

รัฐเท่านั้นที่จะมีบทบาทในการดูแลแต่รวมถึงภาคสังคมและประชาชนด้วย นั่นหมายรวมถึงเด็กและเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งทุกฝ่ายต้องปลูกฝังการไม่ทุจริตและตั้งการมีส่วนร่วมของเยาวชนมากขึ้น รวมถึงสถาบันครอบครัวที่พ่อแม่ และผู้ปกครองจะต้องช่วยปลูกฝังค่านิยมการไม่ทุจริตให้กับบุตรหลาน และส่งไม้ต่อมายังครูและอาจารย์ที่ต้องทำหน้าที่ปลูกฝังในห้องเรียนอีกด้วย นั่นหมายความว่าระบบการจัดการศึกษาในสถาบันการศึกษาจะปลูกฝังเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีมีคุณธรรมขึ้นอยู่กับครูและผู้บริหารที่จะใช้รูปแบบการสอนและหลักสูตรที่จะทำให้เด็กมีความรู้ควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนั้นรวมถึงการปลูกฝังการไม่ทุจริตซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของชาติให้คนไทยมีคุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรม เมื่อเด็กและเยาวชนได้รับการปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็กเรื่อยมาจนสำเร็จการศึกษาจะถือว่านำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยที่ทั้งสองสถาบันจัดการเรียนการสอนโดยมีสาขาวิชามุ่งเน้นทางวิชาการที่มีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปส่งเสริมเยาวชนที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่และทำงานได้อย่างซื่อสัตย์สุจริตเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและประเทศชาติที่จะช่วยลดปัญหาการทุจริตในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาระดับพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำแนกสาขาวิชา

สมมติฐานการวิจัย

สาขาวิชาแตกต่างกันพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนามีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3,334 คนโดยเป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 825 คน และจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พื้นที่ศูนย์นนทบุรี จำนวน 2,513 คน จำแนกตามกลุ่มของสาขาวิชาจากคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 ประกอบด้วยคณะต่างๆ ดังนี้ 1) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) วิทยาศาสตร์สุขภาพ และ 3) มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างคณะในแต่ละสาขาวิชาโดยการจับฉลาก กำหนดขนาดจากตารางสำเร็จของทาโร ยามาเน่ (Yamane,1973) ความคลาดเคลื่อน 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 คน แบ่งเป็นจากวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 205 คน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พื้นที่ศูนย์นนทบุรี จำนวน 240 คน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา	สถาบัน	คณะ	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	173	×
		วิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	1,303	113
2. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	พยาบาลศาสตร์	518	205
		กายภาพบำบัด	170	×
3. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	วิทยาลัยเซนต์หลุยส์	จิตวิทยา	137	×
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	300	127
		บริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	577	×
		ศิลปศาสตร์	156	×
รวม			3,334	445

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มี 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถาบันและคณะวิชา และตอนที่ 2 เป็นแบบวัดพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำการทุจริต จำนวน 8 ข้อและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต จำนวน 7 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับการวัดเป็น 5 ระดับ มีตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรวัด (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการพบว่าทุกข้อมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยมีปรับภาษาเล็กน้อย แล้วนำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.850 และวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยพิจารณาจากตารางเรียน และติดต่อไปยังกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวันเวลา และสถานที่ จัดเตรียมแบบสอบถาม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเดือนพฤษภาคม 2561 ก่อนให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยชี้แจง

รายละเอียดการวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าการวิจัยที่สมัครใจเข้าร่วมวิจัยทุกคนสามารถออกจากกรวิจัยได้ทุกเมื่อที่ต้องการ หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างลงนามเอกสารยินยอมเป็นผู้ให้ข้อมูล เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบเสร็จแล้ว ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบครบทุกข้อหรือมีความสมบูรณ์ให้ได้ตามจำนวนที่ตั้งเป้าหมายไว้ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำการทุจริต และความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1

2. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำการทุจริต และความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต จำแนกตามสาขาวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่าง และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 28.5 และสาขาวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และเทคโนโลยี ร้อยละ 25.4 ตามลำดับ ผู้วิจัยนำเสนอผล มากที่สุด ร้อยละ 46.1 รองลงมา สาขาวิชามนุษยศาสตร์ การวิเคราะห์ ดังตารางที่ 2-5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
พฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริต			
1. จะใช้มือ/กระดาษปิดกระดาษคำตอบของตนเอง ถ้าเพื่อนข้างๆ ลอกข้อสอบ	3.80	1.03	มาก
2. หลังออกจากห้องสอบ จะว่ากล่าวตักเตือนเพื่อน ที่ลอกข้อสอบ หรือไม่ก็แจ้งอาจารย์คุมสอบ	3.15	1.07	
3. จะไม่ให้เพื่อนลอกการบ้านส่งอาจารย์	3.20	0.98	
4. จะไม่เซ็นชื่อเข้าชั้นเรียนแทนเพื่อน	3.82	1.12	มาก
5. จะบอกให้คนที่แข่งคิวไปต่อแถว หากท่านถูกแข่งคิวขณะซื้อของ	3.51	1.07	มาก
6. สมมติว่าเป็นนักกีฬา ท่านจะว่ากล่าวตักเตือนเพื่อนในทีมไม่ควรใช้สารกระตุ้น (ยาโด๊ป) เพื่อให้ชนะการแข่งขัน	3.75	1.03	มาก
7. จะว่ากล่าวตักเตือนเพื่อนที่ไม่นำเงินที่เก็บได้ส่งคืนเจ้าของ	3.76	1.03	มาก
8. จะไม่ยอมให้หวัคะแนนใช้เงินซื้อเสียง	3.88	1.06	มาก
รวม	3.61	0.77	มาก
พฤติกรรมความละเอียดต่อการกระทำทุจริต			
9. จะไม่ลอกข้อสอบเพื่อนถึงแม้อาจารย์คุมสอบจะไม่เห็นก็ตาม	3.95	1.07	มาก
10. จะไม่ลอกการบ้านส่งอาจารย์ เพราะไม่ได้รับความรู้และเป็นการเอาเปรียบเพื่อน	3.62	0.96	มาก
11. ถึงจะไม่ได้เข้าชั้นเรียนก็ไม่กล้าบอกเพื่อนให้เซ็นชื่อเข้าชั้นเรียนแทน	3.85	1.12	มาก
12. จะไม่รับเงินจากหวัคะแนนในการซื้อเสียง ถึงแม้จะไม่มีใครรู้ก็ตาม	3.91	1.06	มาก
13. ไม่กล้าแข่งคิวซื้อของ เพราะกลัวถูกตำหนิ	3.93	1.09	มาก
14. ไม่กล้าใช้สารกระตุ้น (ยาโด๊ป) เพราะทำให้ท่านเสียชื่อเสียง	3.91	1.11	มาก
15. ไม่กล้าเอาเงินที่เก็บได้เป็นของตัวเอง เพราะกลัวตำรวจจับได้	3.91	1.12	มาก
รวม	3.87	0.91	มาก

จากข้อมูลตารางที่ 2 พบว่า โดยรวมพฤติกรรมความไม่ทนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61) เมื่อพิจารณารายข้อเรียง 3 ลำดับ พบว่า ท่านจะไม่ยอมให้ห้วคเนนใช้เงินซื้อเสียงจากท่าน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88) รองลงมา ท่านจะใช้มือ/กระดาศปีดกระดาศคำตอของท่นเอง ถ้าเพิ่นซ่านๆ ลอคข้อสอบของท่น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80) และท่นจะวักล่าวดักเตอนเพิ่นที่ไม่นำเงินที่เก็บได้ส่งคืนเจ้าของ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76) ตามลำดับ สำหรับหล้งออจากห้องสอบ ท่นจะวักล่าวดักเตอนเพิ่น ที่ลอคข้อสอบของท่น หรือไมก็แจ้งอาจารย์คุมสอบ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15) สำหรับพฤติกรรมความละอายต่อการกระทำทุจริตโดยรวม

อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87) เมื่อพิจารณารายข้อเรียง 3 ลำดับ พบว่า ท่นจะไม่ลอคข้อสอบเพิ่นถึงแม้อาจารย์คุมสอบจะไม่เห็นก็ตาม มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95) รองลงมา ท่นไม่กล้าแข่งคิวซื้อของ เพราะกลัวถูกด่าหนี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) ท่นจะไม่รับเงินจากห้วคเนนในการซื้อเสียง ถึงแม้จะไม่มีใครรู้ก็ตาม ท่นไม่กล้าใช้สารกระตุ้น (ยาโด๊ป) เพราะทำให้ท่นเสียชื่อเสียง และท่นไม่กล้าเอาเงินที่เก็บได้เป็นของตัวเอง เพราะกลัวตำรวจจับได้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91) ตามลำดับ สำหรับท่นจะไม่ลอคการบ้านส่งอาจารย์ เพราะไม่ได้รับความรู้และเป็นการเอาเปรียบเพิ่น มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำทุจริตจำแนกตามสาขาวิชา

ประเด็น	สาขาวิชา	n	Mean (S.D.)	F- test	p
1. พฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริต	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	205	3.86 (0.59)	21.931	0.000*
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	113	3.35 (0.85)		
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	3.44 (0.82)		
2. พฤติกรรมความละอายต่อการกระทำทุจริต	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	205	4.41 (0.57)	102.631	0.000*
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	113	3.25 (0.87)		
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	127	3.54 (0.89)		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย F - test พบว่า สาขาวิชาแตกต่างกันพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F - test = 21.931, sig. = 0.000) และสาขาวิชาแตกต่างกันพฤติกรรมความละอายต่อการกระทำทุจริตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F - test = 102.631, sig. = 0.000) การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวม และพฤติกรรมความละอายต่อการกระทำทุจริตโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 4 - 5 ต่อไปนี้

ทำทุจริตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F - test = 102.631, sig. = 0.000) การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวม และพฤติกรรมความละอายต่อการกระทำทุจริตโดยรวม ดังแสดงในตารางที่ 4 - 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวม

สาขาวิชา	$\bar{X}$	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ		-	0.501*	0.419*
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			-	0.082
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลตารางที่ 4 พบว่า มีจำนวน 2 คู่ คือ วิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของพฤติกรรมความละเอียดต่อการกระทำทุจริตโดยรวม

สาขาวิชา	$\bar{X}$	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.86	-	1.158*	0.873*
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.35		-	-0.285*
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.44			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลตารางที่ 5 พบว่า มีจำนวน 3 คู่ คือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความละเอียดต่อการกระทำทุจริตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายตาม

วัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตอยู่ในระดับมาก สามารถอภิปรายได้ว่า จากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีคุณลักษณะอย่างน้อย 5 ด้านซึ่งหนึ่งในนั้นคือด้านคุณธรรม จริยธรรม
- 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ

5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษามีส่วนช่วยในการขัดเกลาผู้เรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรมทั้งดำเนินการในรูปแบบของแผนยุทธศาสตร์ การแทรกคุณธรรมจริยธรรมในเนื้อหาวิชาที่เรียน และบางสถาบันดำเนินการจัดการเรียนการสอนในลักษณะไม่นับหน่วยกิตอีกด้วย สอดคล้องกับปริญญ์ เห็นสุข (2549) ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารและขัดเกลาทางสังคมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานศึกษามีบทบาทมากที่สุดในการขัดเกลาด้านความซื่อสัตย์ เพราะสถานศึกษามีกฎระเบียบ มีข้อบังคับต่างๆ ที่ตายตัวมากกว่าครอบครัว เช่น ข้อห้ามในการทุจริตในการสอบ เป็นสิ่งที่นักศึกษา ได้รับความรู้มาจกสถานศึกษาว่าจะต้องมีความซื่อสัตย์ในการสอบ หากละเมิดจะได้รับการลงโทษ การเรียนในเนื้อหาวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับซื่อสัตย์ เช่น วิชาเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ ความซื่อสัตย์เป็นหนึ่งในจริยธรรมที่สำคัญในการประกอบอาชีพ นักศึกษาจึงได้รับการขัดเกลาถ่ายทอด มาจากสถานศึกษา อาจารย์ผู้สอน นอกจากให้ความรู้ทางวิชาการแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อแก่นักศึกษาอีกด้วย ดังนั้นการขัดเกลาจากอาจารย์ผู้สอน เนื้อหาวิชาที่เรียน ทำให้สถานศึกษาเป็นตัวแทนที่มีบทบาทในการขัดเกลาด้านความซื่อสัตย์สูงที่สุด

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิจำแนกสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาแตกต่างกัน พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชา

สังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวม แตกต่างกัน อีกทั้ง กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กับสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความละเอียดต่อการกระทำทุจริตโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และยังสอดคล้องกับการศึกษาของอภิญา อิงอาจ (2554) ที่ศึกษาความซื่อสัตย์สุจริตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า สาขาวิชาของนักศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์สุจริตแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต: กรณีศึกษานักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้ พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวม แตกต่างกัน อีกทั้ง กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กับสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความละเอียดต่อการกระทำทุจริตโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ อีกทั้งสถาบันการศึกษาอื่นสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตให้ดียิ่งขึ้น

2. องค์กรอื่นที่ไม่ใช่สถาบันการศึกษาสามารถนำแนวคิดนี้ไปศึกษาต่อยอดเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรของตนได้มีพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตเพิ่มเติม

2. ในการวิจัยควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มูลเชิงลึกมาพิจารณาพร้อมกับข้อมูลเชิงปริมาณ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552*. สืบค้นวันที่ 25 มกราคม 2561, จาก <http://www.mua.go.th/users/tqfd/news/FilesNews/FilesNews2/news2.pdf>

ปริญญา เห็นสุข. (2549). การสื่อสารและการขัดเกลาทางสังคมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาสื่อสารมวลชน.พริน สุกแสงฉาย. (2560). *การโกงข้อสอบ: เมื่อค่านิยมสำคัญกว่าความถูกต้อง*. สืบค้นวันที่ 25 มกราคม 2561, จาก <http://www.anticorruption.in.th/2016/th/detail/632/4/>.

เวิร์คพอยท์นิวส์. (2561). *ไทยติดอันดับ 96 ได้ 37 คะแนน ดัชนีคอร์รัปชันโลก ดีขึ้นจากปีที่แล้ว*. สืบค้นวันที่ 25 มกราคม 2561, จาก <https://workpointnews.com/2018/02/22/ไทยติดอันดับ-96-ได้-37-คะแนน-ด/>. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม “การป้องกันการทุจริต”*. สืบค้นวันที่ 25 มกราคม 2561, จาก www.nacc.go.th/article_attach/18384_20180409162154.pdf

อภิญา อิงอาจ. (2554). ความซื่อสัตย์สุจริตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมลฑล. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, (21)1: น.167-176.